

[Pia Kjærsgaard]

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget fastslår, at forhøjelse af den skattefri bundgrænse skal have langt større betydning end anført i regeringsplanen af 26. maj 1989.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 51).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Derudover mener vi naturligvis, at det er besparelser på det offentlige budget, der skal følge skattelettelserne, ikke nye smarte afgifter indført under miljødække eller offentlig transportbevarelse. Ord som egenbetaling er også et nyt regeringsord, som skal få borgerne til at føle sig skyldige, hvis de ikke er enige. Jeg mener ikke, at borgerne ude i det pulserende liv har nogen grund til at bøje nakken.

At tænke sig danske bilister køre rundt med en hel farvelade på forruden afhængig af, hvor i landet de skal hen og over hvilke broer! Det er bureaukrati, så det basker, og det er en ny, urimelig byrde at lægge på bilisterne. I forvejen betaler de omkring fire gange så meget i afgifter og skatter, som det koster at vedligeholde vejnettet.

En fordobling af vægtafgiften, som også indgår i regeringens plan, er direkte uanstændig politik. Det er en post, regeringen kun kan finde gehør for hos socialisterne, men de har desværre fået vetoret i såvel denne sag som i den øvrige pakke.

Jeg har undret mig over, hvorfor regeringen ikke indfører brugerbetaling nogle af de steder, hvor der allerede er såkaldt offentlige ydelser. Hvor blev brugerbetaling på biblioteksudlån f.eks. af i denne plan? Hvor blev brugerbetaling eksempelvis for daginstitutioner af i denne plan? Hvis man indførte brugerbetaling for daginstitutionerne og gav børnefamilierne og den øvrige befolkning skattelettelser for de penge, ville man gøre langt, langt mere for børnefamilierne, end regeringen har lagt op til i denne plan og i de øvrige planer, som regeringen er kommet med.

Jeg synes også, det er svært at finde steder i planen, hvor regeringen vil spare – for ikke at omtale den manglende privatisering. Hvor blev ideologierne af? Hvorfor er der ikke offentlige, mærkbare besparelser i denne plan? For det er der altså ikke, uanset hvor meget regeringen fastholder, at der er offentlige besparelser.

Så vil jeg bede Tingets medlemmer bemærke, at regeringen under begrebet overførselsindkomst henregner overførsler til personer, erhverv og udland. Det er disse beløb, som regeringen vil sætte i bero i de næste fire år, så de ikke deltager i den almindelige udvikling.

Der ligger en klar tilkendegivelse fra et flertal i dette Folketing, der afviser denne holdning over for folkepensionisterne. Denne afvisning har Socialdemokratiet deltaget i, og den holdning forventer vi man fastholder, når man nu får eneforhandling med regeringen om planen. Jeg regner med, at regeringen også på det punkt får problemer.

Statsministeren sagde veltrods ved fremlæggelsen af planen, at den ikke indeholdt brugerbetaling i forbindelse med sygdom. Det er fuldstændig korrekt, hr. statsminister, for det er der ikke flertal for i Folketinget. Regeringen kalder det blot noget andet end brugerbetaling, man kalder det forsikringsprincippet.

Der har rigtig været gang i opfindsomheden op til fremlæggelsen af århundredets omrokering af finanser. Regeringen ønsker at udvide virksomhedernes lovpligtige arbejdsskadeforsikring til også at omfatte udgifter i forbindelse med hospitalsbehandling, revalidering, sygedagpenge m.v. i forbindelse med arbejdsskader. Vi står over for brugerbetaling, ny, udvidet brugerbetaling i forbindelse med sygdom, en ekstra afgift, en ekstra skat.

Når regeringen har haft lejlighed til at indarbejde Socialdemokratiets krav i denne plan, vil den med garanti være helt ukendelig. Jeg beklager, at en såkaldt borgerlig regering i den grad er domineret af Socialdemokratiet, at man er rede til at fravige sin holdning bare for at give Socialdemokratiet indflydelse på en plan.

Jeg synes, regeringen glemmer, at der er et ikke-socialistisk flertal i denne sal, der vil det helt anderledes for den danske befolkning, men som ikke realiseres på grund af uenighed mellem de tre regeringspartier.

Nå, men vi går mod sommer. Vi ser på tingene i Fremskridtspartiet. Vi vil på ingen måde